

Sygn. akt V ACa 439/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Grzegorz Stojek
Sędziowie :	SA Zofia Kołaczyk SA Urszula Bożalkińska (spr.)
Protokolant :	Barbara Knop

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2012 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Z.

o uchylenie uchwały ewentualnie stwierdzenie nieważności

na skutek apelacji powoda M. K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 5 kwietnia 2012 r., sygn. akt XII C 325/11

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 2 o tyle, że zasądza od każdego z powodów na rzecz pozwanej po 91 (dziewięćdziesiąt jeden) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, a w pozostałej części apelację oddala;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 135 (sto trzydzieści pięć) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt V ACa 439/12

UZASADNIENIE

Powodowie M. K., J. G., S. M., T. K., T. O., S. S., Z. O., I. J., A. M., H. P., J. K. i B. S. wnieśli o uchylenie uchwały Walnego Zgromadzenia Członków (...) Spółdzielni Mieszkaniowej, które odbyło się w dniach 28 marca – 2 kwietnia 2011 roku w sprawie wyboru członków rady nadzorczej, ewentualnie o stwierdzenie nieważności uchwały Walnego Zgromadzenia Członków (...) Spółdzielni Mieszkaniowej, które odbyło się w dniach 28 marca – 2 kwietnia 2011 roku

w sprawie wyboru członków rady nadzorczej oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powodów kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwana (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa w Z. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powodów na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie M. K., J. G., S. M., T. K., T. O., S. S., Z. O., I. J., A. M., H. P., J. K. i B. S. są członkami (...) Spółdzielni Mieszkaniowej.

Walne Zebranie Członków, które miało miejsce w dniach 28 marca – 2 kwietnia 2011 roku, odbyło się w sześciu częściach, według podziału na rejony administracji.

W związku z informacją o mającym się odbyć Walnym Zgromadzeniu Członków pozwanej Spółdzielni oraz wyborach do rady nadzorczej powódka B. S. pismem z dnia 9 marca 2011 roku zgłosiła swoją kandydaturę. Przy pisemnym zgłoszeniu powódka nie doprecyzowała informacji potrzebnych zgodnie z § 18⁴ ust. 3 statutu pozwanej Spółdzielni, w związku z czym została wezwana do uzupełnienia tych danych w siedzibie pozwanej. Powódka, co prawda swoje zgłoszenie uzupełniła, jednak w zakresie oświadczenia o niezaleganiu z wnoszeniem opłat złożyła nieprawdziwe oświadczenie. B. S. posiadała bowiem zaległości czynszowe oraz zaległości w opłatach za wodę. Fakt posiadania tych zaległości, w oparciu o powołany wyżej paragraf statutu spółdzielni, zdyskredytował powódkę jako kandydatkę do rady nadzorczej. Poza powódką jeszcze trzy inne osoby, z tych samych względów, nie zostały zakwalifikowane jako kandydaci do rady nadzorczej i osoby te nie zakwestionowały faktu nie umieszczenia ich na liście kandydatów do rady. Powódka swoją kandydaturę zgłosiła w odpowiednim czasie i w odpowiedniej formie. Nie ujęcie jej na liście nie stanowiło następstwa uchybienia przez powódkę sposobowi zgłoszenia kandydatury, lecz z uwagi na nie spełnienie warunków z ust. 3 powołanego wyżej paragrafu statutu.

Na dwa tygodnie przed pierwszą częścią walnego zgromadzenia materiały stanowiące przedmiot obrad znajdowały się do wglądu osób zainteresowanych. Powódka B. S. z materiałami tymi (projektami uchwał na zgromadzenie oraz listą kandydatów do rady nadzorczej) zapoznała się w dniu 17 marca 2011 roku. Po zapoznaniu się nie wniosła ona żadnych zastrzeżeń odnośnie udostępnionej jej dokumentacji.

Wraz z zawiadomieniami o Walnym Zgromadzeniu członkowie spółdzielni zostali powiadomieni o sposobie zgłaszania kandydatów do Rady Nadzorczej, w trybie zgodnym ze statutem pozwanej Spółdzielni i ustawą o spółdzielniach mieszkaniowych. Członkowie zostali powiadomieni pisemnie przez gospodarzy domów, a jeśli taki sposób powiadomienia okazał się nieskuteczny, to za pośrednictwem poczty, dodatkowo przez umieszczenie wzmianki na stronie internetowej. W sprawie zgłoszeń kandydatów ma zastosowanie § 18⁴ ust. 2 statutu pozwanej spółdzielni, zgodnie z którym zgłoszenie kandydata odbywa się pisemnie z dodatkowym spełnieniem wymogu z ust. 3. Członkowie spółdzielni mają prawo zgłaszać projekty uchwał i żądania zamieszczenia oznaczonych spraw w porządku obrad w terminie do 15 dni przed posiedzeniem walnego zgromadzenia lub jego pierwszej części. Inna procedura, w tym możliwość zgłaszania kandydatury tzw. „sali”, w sytuacji gdy zgromadzenie odbywa się w częściach, uniemożliwiłoby głosowanie w sprawie danego kandydata na wcześniejszych częściach obrad.

Sporządzanie listy kandydatów leży w kompetencji Komisji Wyborczej Walnego Zgromadzenia lub danej jego części. Listy kandydatów komisje układały w oparciu o materiały przygotowane przez służby Spółdzielni i im przedstawione. Umieszczenie kandydatów na listach wyborczych odbyło się według kolejności zgłoszeń kandydatur i przynależności do danego rejonu administracji domów spółdzielczych. Wyniki przeprowadzonego głosowania wskazują, że liczba głosów oddawanych na poszczególnych kandydatów nie pokrywa się z kolejnością umieszczania ich na kartach.

Zgodnie z § 21 ust. 1 statutu pozwanej Spółdzielni, Walne Zgromadzenie lub jego część wybiera 12 członków Rady Nadzorczej według zasady, że z każdego rejonu administracyjnego Walne Zgromadzenie wybiera po dwóch członków

Rady. Rejonów Administracji Domów Spółdzielczych jest 6, tym samym w wyniku głosowania wybieranych jest 12 członków rady nadzorczej. Walne Zgromadzenie jest jednym zebraniem podzielonym na części, nie zaś kilkoma zebraniem. Każdy członek spółdzielni może być obecny i brać udział w głosowaniu tylko na jednej części walnego zgromadzenia. Żaden z członków nie został dopuszczony do udziału we wszystkich częściach, a porządek obrad Walnego Zgromadzenia nie przewidywał, aby na poszczególnych częściach kandydaci mieli osobiście przedstawiać swoje kandydatury. W tym zakresie porządek obrad przewidywał przedstawienie zatwierdzonej przez Komisję Wyborczą listę kandydatów do rady, a żaden z kandydatów nie przedstawiał na Zgromadzeniu swej kandydatury. Członkowie dotychczasowej Rady Nadzorczej również nie przedstawiali swych kandydatur na Zgromadzeniu. Przedstawiciel Rady Nadzorczej na każdej części Walnego Zgromadzenia odczytywał jedynie sprawozdanie z działalności Rady za poprzedni rok.

Przed głosowaniem dotyczącym wyboru członków Rady Nadzorczej, członkom obecnym na Walnym Zgromadzeniu przedstawiany był sposób głosowania. Nie budziło to wątpliwości i zastrzeżeń.

Po zakończonym głosowaniu, głosy były liczone przez komisje mandatowo-skrutacyjne, które z wykonywanych przez siebie czynności sporządzały protokoły. Z protokołów tych wynika ilość głosów oddanych nieważnie, ilość głosów oddanych ważnie na poszczególnych kandydatów oraz oświadczenie o zabezpieczeniu kart wyborczych w zalakowanych kopertach. Protokoły zostały podpisane przez przewodniczącego i sekretarzy danych komisji. Wyniki głosowania z poszczególnych części zgromadzenia zostały podsumowane na ostatniej części zgromadzenia przez komisję mandatowo-skrutacyjną podane do wiadomości członków przez przewodniczącego walnego zgromadzenia wraz ze stwierdzeniem o podjęciu uchwały. Następnego dnia informacje o wyborze zostały zamieszczone na stronie internetowej Spółdzielni.

Kandydaci wybrani do Rady Nadzorczej w wyniku podjęcia spornej uchwały, swój mandat uzyskali ze znaczącą przewagą nad kandydatami niewybranymi.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedstawionego w toku procesu materiału dowodowego. Sąd dał wiarę dowodom z powołanych dokumentów, albowiem ich prawdziwość nie została zaprzeczona. W zakresie pozostałych ustaleń Sąd oparł się na zgodnych, logicznych, wzajemnie się potwierdzających dowodach osobowych. Sąd nie dał zaś wiary wyjaśnieniom powodów w zakresie, w którym twierdzili jakoby sporna uchwała podjęta została z naruszeniem przepisów prawa spółdzielczego oraz statutu pozwanej Spółdzielni mieszkaniowej, które to naruszenia bezpośrednio rzutowały na wynik wyborów Rady Nadzorczej, albowiem zeznania te są nieprzekonujące i pozostawały w sprzeczności z pozostałymi dowodami.

Czyniąc powyższe ustalenia Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne. Powodowie nie wykazali by sporna uchwała była nieważna, bądź by istniały przesłanki do jej uchylecia. Podkreślić przy tym należy, iż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowym podstawą uchylecia uchwały nie może być jakiegokolwiek uchybienie, lecz tylko takie, które mogło mieć wpływ na treść uchwały.

Nieumieszczenie powódki B. S. na liście kandydatów do Rady Nadzorczej wynikało z zapisu § 18⁴ ust. 3 statutu pozwanej Spółdzielni; nowej okoliczności, iż posiadała ona zaległości czynszowe oraz zaległości w opłatach za używany lokal. Nieujęcie jej na liście nie stanowiło następstwa uchybienia przez powódkę sposobowi zgłoszenia kandydatury, lecz spowodowane było niespełnieniem warunków z ust. 3 powołanego wyżej paragrafu statutu.

Niezasadny był zarzut powodów, iż Zarząd Spółdzielni wprowadził nieznaną prawu spółdzielczemu i statutowi procedurę zgłaszania kandydatów do rady nadzorczej. Okoliczność, że kandydaci winni być zgłoszeni przed rozpoczęciem pierwszej części walnego zgromadzenia i tym samym niemożliwe było zgłaszanie kandydatów „z sali” wynika z faktu, iż walne zgromadzenie odbywało się w częściach. Inna procedura uniemożliwiałaby głosowanie w sprawie danego kandydata na wcześniejszych częściach obrad.

Niezasadny był zarzut powodów, iż bez podstaw statutowych kandydaci na kartach wyborczych zostali podzieleni na grupy w oparciu o podział na administracje. Podstawę do tego dawał zapis § 21 ust. 1 statutu pozwanej Spółdzielni, zgodnie z którym walne zgromadzenie lub jego część wybiera 12 członków rady nadzorczej według zasady, że z każdego rejonu administracyjnego. Walne Zgromadzenie wybiera po dwóch członków rady. Rejonów Administracji Domów Spółdzielczych jest 6a, tym samym w wyniku głosowania wybieranych jest 12 członków rady nadzorczej.

Niezasadny był również zarzut dotyczący tego, że powodowie nie zostali wpuszczeni na obrady wszystkich części Walnego Zgromadzenia i nie mogli na nich promować swych kandydatur. Zgodnie z § 11 ust. 2 statutu, członek może być obecny i brać udział w głosowaniu tylko na jednej części walnego zgromadzenia. Promocji kandydatur na częściach walnego zgromadzenia nie dokonywał żaden kandydat, a kampania wyborcza możliwa była wyłącznie przed walnym zgromadzeniem.

Niezasadny był zarzut powodów, iż komisje mandatowo-skrutacyjne nie dokonywały obliczeń głosów bezpośrednio po głosowaniu i nie podawały publicznie wyników głosowania. Jak wynika z postępowania dowodowego, komisje liczyły głosy po każdej części zgromadzenia i sporządzały protokoły ze swoich czynności. Zbiorcze wyniki głosowania zostały podane do publicznej wiadomości po głosowaniu na ostatniej części Walnego Zgromadzenia.

Za niezasadny Sąd uznał również zarzut dotyczący tego, iż nazwiska kandydatów do Rady Nadzorczej zostały ułożone na karcie do głosowania w sposób preferujący dotychczasowych członków rady. Kolejność kandydatów na listach wyborczych została ułożona według kolejności zgłoszeń i przynależności do danego rejonu administracyjnego.

Powodowie nie wykazali ażeby przy podejmowaniu uchwały doszło do tego rodzaju nieprawidłowości, które mogłyby mieć wpływ na wyniki głosowania.

Biorąc wszystko powyższe pod uwagę oddalając powództwo orzeczono jak w sentencji.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zasądzając koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą od pełnomocnictwa. Sąd Okręgowy uznał za zasadne zasądzenie kosztów zastępstwa według sześciokrotności stawki minimalnej, uznając, iż jest to uzasadnione nakładem pracy i stopniem skomplikowania sprawy.

Od powyższego wyroku wniósł apelację powód M. K., albowiem pełnomocnik pozostałych powodów w piśmie z 25 sierpnia 2012 r. oświadczył, że cofa apelacje pozostałych powodów.

Jednocześnie powód M. K. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie zgodne z żądaniem pozwu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Jednocześnie powód zarzucił:

- 1) naruszenie art. 42 § 3 Prawa spółdzielczego poprzez nieuwzględnienie, że uchwała sprzeczna ze statutem i godząca w interesy członka Spółdzielni podlega uchyleniu;
- 2) naruszenie art. 18 § 1 Prawa spółdzielczego poprzez przyjęcie, że faktyczne przyznanie preferencji w wyborach do rady nadzorczej aktualnym jej członkom nie narusza zasady równości praw członków spółdzielni;
- 3) naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez niekonsekwencję w ocenie całości zebranego materiału dowodowego oraz przyjęcie, iż przy podejmowaniu uchwały nie doszło do naruszenia przepisów prawa spółdzielczego, ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz statutu pozwanej Spółdzielni;
- 4) naruszenie art. 98 k.p.c. poprzez zasądzenie od powodów na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa procesowego w wysokości aż sześciokrotności stawki minimalnej wynagrodzenia adwokata jedynie z lakonicznym stwierdzeniem, że jest to uzasadnione nakładem pracy pełnomocnika i skomplikowaniem sprawy.

Rozpoznając apelację powoda Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Uwagi Sądu Apelacyjnego nie mógł ujść fakt, że powodowie, choć zatytułowali pozew jako dotyczący uchylenia uchwały Walnego Zgromadzenia Członków, to domagali się uchylenia uchwały WZC pozwanej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej, które odbyło się w dniach 28 marca – 2 kwietnia 2011 r. w sprawie wyboru członków rady nadzorczej, ewentualnie stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały Walnego Zgromadzenia Członków.

Jednocześnie podnoszony w apelacji zarzut obrazy art. 233 § 1 k.p.c. w postaci tam zaprezentowanej nie mógł odnieść zamierzonego rezultatu jako że dotyczył wyłącznie wniosku prawnego Sądu, że „przy podejmowaniu uchwały nie doszło do naruszenia przepisów prawa spółdzielczego, ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz statutu pozwanej Spółdzielni”.

Dla skuteczności zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. konieczne jest wskazanie przyczyn, dla których ocena dowodów nie spełnia kryteriów określonych w ustawie. Skarżący powinien więc określić jakie dowody i z naruszeniem jakich kryteriów Sąd błędnie uznał za wiarygodne i mające moc dowodową lub pozbawione takiej mocy i niewiarygodne. „Wymogów tych nie spełnia apelacja, w której poprzestano na stwierdzeniu wadliwości ustaleń faktycznych i przeciwstawienie im ustaleń, które w ocenie skarżącego odpowiadają rzeczywistości” (por. wyrok Sądu Najwyższego z 9 lipca 2003 r., IV CKN 305/01, OSNC 2004, nr 7-8, poz. 130), gdy tak właśnie było w przypadku apelacji powoda.

Równocześnie stwierdzić należało, że za niezasadny uznać należało zarzut obrazy art. 42 § 3 Prawa spółdzielczego, który stanowi, że „uchwała sprzeczna z postanowieniami statutu bądź dobrymi obyczajami lub godząca w interesy spółdzielni, albo mająca na celu pokrzywdzenie jej członka może być zaskarżona do sądu”.

Apelujący powód wskazywał na to, że Sąd pierwszej instancji błędnie, wbrew zebranemu materiałowi dowodowemu uznał, iż sposób zgłaszania kandydatów do rady nadzorczej był prawidłowy, choć złożenie nazwisk na kartach wyborczych naruszało przyjęte powszechnie demokratycznie procedury.

Odnosząc się do tego zarzutu należało wyjść od stwierdzenia, że przepisy statutu pozwanej Spółdzielni, kwestii w jakiej kolejności należy umieszczać kandydatów na liście nie regulowały, a decyzję w tym zakresie podjął Zarząd, przyjmując kolejność kandydatów na liście do głosowania ustalonej według kolejności zgłoszeń.

Powyższe wiązało się z regulacjami § 18⁴ statutu pozwanej, gdy zgłoszenie kandydata odbywa się na piśmie, a zatem wymaga dokonania stosownych czynności, przedłożenia do zgłoszenia zgody kandydata na kandydowanie w wyborach oraz pisemnego oświadczenia o którym mowa w § 18⁴ ust. 3 weryfikowanego przez stosowne służby spółdzielni.

Tym samym nie można było mówić o naruszeniu statutu w tym zakresie, a odwoływanie się, przy wymogu aktów zgłoszenia na piśmie, zgody kandydata i składania weryfikowanych następnie i to nie w ciągu jednego dnia (vide: karta kwalifikacyjna – k. 233) oświadczeń do powszechnie demokratycznej procedury (alfabetycznego porządku), nie mogło być oceniane w kategorii działań sprzecznych z dobrymi obyczajami.

Jak wynika ze spisu osób zgłoszonych na kandydatów z 14 marca 2011 roku (k. 261) w dniu 14 lutego 2011 roku zgłoszono jedynie 9 kandydatów, gdy jednocześnie niekwestionowanymi pozostały ustalenia, że kandydaci wybrani do rady nadzorczej w wyniku podjęcia spornej uchwały swój mandat uzyskali ze znaczącą przewagą nad kandydatami niewybranymi, a wyniki przeprowadzonego głosowania wskazują, że liczba głosów oddawanych na poszczególnych kandydatów nie zawsze pokrywała się z kolejnością umieszczenia ich na listach.

Nie można równocześnie twierdzić, że takie ułożenie nazwisk na kartach wyborczych przez zarząd w sposób oczywisty naruszało zasadę równości praw członków wyrażoną w art. 18 § 1 Prawa spółdzielczego.

Pozostaje faktem, że równość praw i obowiązków wynikająca z członkostwa, o której mowa w art. 18 § 1 ustawy Prawo spółdzielcze doznaje konkretyzacji co do zakresu świadczeń i ich bliższego uwarunkowania, w tym również w zakresie praw korporacyjnych w regulaminach, które nie mogą być sprzeczne z ustawą – Prawo spółdzielcze. Muszą one odpowiadać nie tylko „duchowi” tej ustawy, ale i głośnym myśłem legistycznym zgodnym z założeniami

spółdzielczości określonego profilu (mieszkaniowej, spółdzielczości pracy czy rolniczych spółdzielni produkcyjnych), na co zasadnie wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 24 maja 1995 r., I CRN 63/95 (LEX nr 50592).

Skoro kwestia kolejności kandydatów nie była objęta materią statutową, a tylko sprzeczność uchwały ze statutem mogła skutkować uchyleniem uchwały, przedmiotowy zarzut naruszenia prawa materialnego nie mógł odnieść zamierzonego rezultatu, zwłaszcza, że wyrażona w art. 18 § 1 Prawa spółdzielczego zasada równości praw członków odnosi się jedynie do praw wynikających z członkostwa w spółdzielni, a nie do praw pochodnych, których dotyczy art. 18 § 7 Prawa spółdzielczego, a w tej kategorii mieszczą się niewątpliwie tzw. „prawa wyborcze do organów spółdzielni”, gdy te uzewnętrzniane są przede wszystkim w statucie spółdzielni (por. wyrok Sądu Najwyższego z 20 czerwca 2007 r., V CSK 125/07, OSNC-ZD 2008, nr 2, poz. 38).

Nieuprawniona była również wykładnia § 21 ust. 1 statutu, który traktował nie tylko o składzie Rady Nadzorczej liczącej 12 członków, ale i statuował zasady, że z każdego rejonu Administracji Domów Spółdzielczych wybieranych jest po dwóch członków Rady Nadzorczej.

Nie znajdował jednocześnie oparcia w materiale dowodowym sprawy zarzut, że to pracownicy spółdzielni wprowadzili w błąd komisje mandatowo-skrutacyjne co do sposobu oddawania głosów i ich ważności. Przeczą temu nie tylko zeznania świadków, ale przede wszystkim protokoły WZC z zapisami o informacjach w tym przedmiocie udzielanych obecnym przez radców prawnych lub adwokata.

Nieuprawnionym jest jednocześnie stwierdzenie, że Sąd Okręgowy w sposób pobieżny, nie wdając się w istotę zarzutów oddalił powództwo, pomijając istotne zagadnienia, w tym prawo kandydatów do udziału w poszczególnych częściach zgromadzenia celem zaprezentowania swojej kandydatury przy wyborach do rady nadzorczej, gdy prawu takiemu przeczył jednoznaczny zapis art. § 11 ust. 2 statutu stanowiąc, że członek może być obecny tylko na jednej części Walnego Zgromadzenia i wypowiadać się wyłącznie w kwestiach objętych porządkiem obrad (§ 16 ust. 2 statutu), gdy ten nie przewidywał prezentacji kandydatów do Rady Nadzorczej (vide: k. 262).

Obecność członków Rady Nadzorczej wynikała li tylko z tego, że jak wynikało z porządku obrad na każdej z części Walnego Zgromadzenia przedstawiane było sprawozdanie z działalności Rady Nadzorczej za 2010 rok i miała być podejmowana uchwała dotycząca zatwierdzenia tego sprawozdania.

Z powyższych względów apelacja powoda co do uchylenia uchwały, ewentualnie unieważnienia podlegała jako niezasadna oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c., gdy Sąd Apelacyjny przyjął za własne ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Okręgowy i podzielił wywiedzione przez ten Sąd wnioski prawne.

Za częściowo zasadną, choć nie z przyczyn wskazanych w apelacji uznał Sąd Apelacyjny apelację powoda co do kosztów zastępstwa procesowego zasądzonych solidarnie od wszystkich powodów wraz z opłatą od pełnomocnictwa według sześciokrotności stawki minimalnej uznając, że jest to uzasadnione nakładem pracy i stopniem skomplikowania sprawy.

Tym samym Sąd Okręgowy zasądzając opłatę za czynności radcy prawnego odwołał się wprost do regulacji ust. 1 § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Przepis ten stanowi mianowicie, że „zasądzając opłatę za czynności adwokata, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika, a także charakter sprawy i wkład pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia”.

Jednocześnie podwyższając stawkę minimalną aż sześciokrotnie dał wyraz temu, że nakład pracy pełnomocnika był znaczny przy dużym stopniu skomplikowania prawnego sprawy.

Oceny tej nie sposób podważyć i uznać ją za dowolną, choć Sąd Okręgowy nie wskazał okoliczności zdecydowanie zwiększających nakład pracy niezbędnej do prawidłowej realizacji obowiązków pełnomocnika i uzasadniającej przyznanie wynagrodzenia powyższej minimalnej wysokości, która w żaden sposób nie przystawała do stopnia skomplikowania prawnego sprawy z racji ilości, przedmiotu i sposobu argumentacji przedstawionych przez 12 powodów zarzutów.

Nakład niezbędnej pracy pełnomocnika był zaś znacznie zwiększony w związku z faktem, że zaskarżona uchwała dotyczyła uchwały Walnego Zgromadzenia, które odbyło się w dniach 28 marca – 2 kwietnia 2011 roku, w sześciu częściach, według podziału na rejony administracji.

Z tego względu apelacja powoda nie mogła odnieść rezultatu co do wysokości przyznanego pełnomocnikowi wynagrodzenia. Jej zasadność wynikała z faktu naruszenia prawa materialnego, co Sąd Apelacyjny bierze pod uwagę z urzędu, gdy dotyczyło to solidarnej odpowiedzialności wszystkich 12 powodów za zapłatę kwoty 1 097 zł, przy braku podstaw z art. 369 k.c. i art. 105 k.p.c., albowiem powodów nie można było uznać za odpowiadających solidarnie co do istoty sprawy.

Uwzględnienie apelacji w tak nieznacznej części i zmiana punktu 2 wyroku Sądu Okręgowego na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., przy oddaleniu apelacji co do zasady na podstawie art. 385 k.p.c. skutkowało zasądzeniem od powoda na rzecz pozwanej należnych na podstawie art. 108 § 1 i 98 oraz 99 k.p.c. kosztów postępowania apelacyjnego.

(...)